

De kleine rekenkunstenaar.

Ons nieuw spel leert den schooljeugd "spelend" het rekenen. Is de onderwijzer over het rekenen ontevreden, gaat dan om de tafel zitten, vermaak je met "De kleine rekenkunstenaar" en je zult je niet slechts goed amuseeren, doch bereikt tevens dat je weldra voor rekenen mooie cijfers krijgt.

Bij het spel behooren een speelplan, een aantal figuren en twee rapporten.

De oudste begint te spelen en wel wordt den wijzer die zich in het midden van het speelplan bevindt gedraaid, de beide cijfers welke door de uiteinden der wijzer worden aangegeven worden samengeteld en mag de speler zijn figuur op dit getal plaatsen.

Verder gelden de volgende regels:

Komt de speler op een plaats waar de rekensom vermenigvuldigd ($\times$) moet worden, dan mag hij het door de vermenigvuldiging verkregen getal bijtellen, daarentegen moet hij bij deelen ($:$) en afrekken ($-$) naar het aldan verkregen getal terug.

B.V. Komt het kind op No. 24, waar de opgave luidt : 4, dan moet hij dus terug naar No. 6. Komt hij op No. 211, (opgave $- 23$) dan moet hij dus naar No. 188 terug.

No. 34, opgave $\times 1$, blijft aldus op 34 staan, daar 34×1 34 is; ditzelfde geldt ook bij No. 279 en 128, daar bij die cijfers geen opgave staat, doch alwaar het kind blijft zitten, daar het zijn rekensom niet kan maken.

Hij die op deze wijze het eerst het getal 300 heeft bereikt, krijgt als eersten prijs rapport No. 1 en $\frac{2}{3}$ van de pot, de volgende het 2e rapport en de rest van de pot.

